
[2020-69-RE](#)

Causa 2020-69-RE

(Leitao c/ CASS)

Número de registre 467-2020. Recurs d'empara

Aute del 18 de desembre del 2020

BOPA núm. 6, del 13 de gener del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 2 de desembre del 2020, per la representació processal del Sr. Rui Pedro Leitao, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 16 de novembre del 2020 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2020-69-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 16 de novembre del 2020;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Arguments del recurrent

- El recurrent insisteix en què no es pot apreciar l'existència de la cosa jutjada per la sentència del 19 de juny del 2014, perquè va ser intervingut quirúrgicament el 27 de gener del 2015 per segon cop a causa de la mateixa lesió lumbar, havent-hi, a més, altres elements rellevants que van aparèixer posteriorment a la sentència esmentada, els quals van ser detallats en l'escrit de recurs d'empara.

- Considera que el raonament dels tribunals ordinaris és jurídicament il·lògic i inversemblant, atès que si va haver de ser novament operat no es podia estimar que la seva lesió estès consolidada.

- Insisteix igualment en què hi ha una vulneració dels seus drets a un procés degut i a la defensa, derivada de la desestimació de la pràctica d'una nova prova pericial medicoforense, la qual era absolutament necessària per demostrar les seves pretensions i per contradir la prova practicada anteriorment de manera no vàlida.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que estimi aquest recurs de súplica i que revoqui l'acte d'inadmissió a tràmit impugnat.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. Aquest Tribunal, des dels orígens de la seva activitat, ha vingut mantenint que l'acceptació d'un recurs de súplica (articles 38 i 89.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional) està condicionada a la presentació per part del recurrent d'algun tipus d'element, de fet o de dret, nou. Aquesta doctrina és comuna a la gran majoria dels òrgans judicials dels països del nostre entorn jurídic pel que fa als recursos que, amb independència del seu nom, es presenten davant el mateix tribunal que ha dictat la resolució recorreguda.

2.2. Molt pocs d'aquests recursos prosperen. I no ha d'estranyar, perquè només ho poden fer aquells que presenten a l'òrgan jurisdiccional nous elements de dret o de fet, que no hagin pogut ser considerats pel Tribunal en el moment d'adoptar la decisió recorreguda. Si no es donen aquests elements nous, l'estimació del recurs suposaria una rectificació *sine causa* per part de l'òrgan judicial, molt difícil d'entendre i de justificar.

2.3. Si aquests elements nous no es donen en la realitat o no s'al·leguen, el recurs suposa que es pretén substituir el raonament del Tribunal, que ha de ser i vol ser independent i imparcial, per l'argumentació pròpia i particular del recurrent que, per essència i sense que per tant se li pugui fer cap retret al respecte, té naturalesa i funció parcial.

2.4. El recurs de súplica presentat reuneix formalment tots els requisits legals. En canvi, respecte del fons de l'assumpte és procedent constatar que -com explícitament reconeix l'escrit que el formula- "*dona(r) per reproduïts tots els arguments esgrimits en el seu recurs d'empara*", i, d'altra banda, proclama que "*vol fer incís en certs punts*" la qual cosa implica que no s'aporten elements de fet o de dret nous, sinó que la part recurrent es limita a "*incidir*" en determinats punts de la seva demanda d'empara.

2.5. Les dues qüestions en les quals insisteix el recurrent fan referència: a) als fets nous succeïts després de la sentència respecte de la qual es predica la virtualitat de la "*cosa jutjada*", i, b) a la inadmissió en fase d'apel·lació d'una prova medicoforense per considerar invàlida aquella practicada en primera instància. Cap dels dos arguments pot ser atès en mèrits dels raonaments que es despleguen i reiteren en l'acte recorregut d'aquest Tribunal. En primer terme, tots els fets posteriors a la primera sentència, al·legats per l'agent i recurrent, van ser exposats o van poder ser-ho en el nou procediment. I, tant la Batllia com el Tribunal Superior de Justícia, els van considerar insuficients per alterar la cosa jutjada que, com diuen les fonts clàssiques, *pro veritate habetur*. I això sense que el raonament pugui ser qualificat "*d'il·lògic*" o "*d'inversemblant*". En segon lloc, la inadmissió en segona instància de la prova medicoforense tampoc pot ser considerada arbitrària o absurda. No tota inadmissió d'un medi de prova atempta contra el dret a la jurisdicció. Només es produeix aquesta vulneració quan la decisió d'inadmissió no està fonamentada en Dret, quan implica un

desconeixement fonamental de les obligacions dels jutges en el procés (procés degut) o quan provoca indefensió. I cap d'aquestes circumstàncies han concorregut en aquest cas.

2.6. Per consegüent, no havent estat aportats en el recurs de súplica nous fets, ni nous elements de dret que contradiguin la resolució recorreguda i que no haguessin estat tinguts en compte en dictar l'aute recorregut, és procedent desestimar el recurs de súplica i confirmar íntegrament l'aute de no admissió a tràmit per manca de contingut constitucional del recurs d'empara.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Rui Pedro Leitao contra l'aute del Tribunal Constitucional del 16 de novembre del 2020 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2020-69-RE.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 18 de desembre del 2020.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat